

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 4 (52).

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξάμηνος μόνον
και προπληρωτέα: Πενταχού φράγκ. χρ. 10 η μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.

τῆ 15/27. Φεβρουαρίου 1887.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΗΜΑΤΟΣ.

Καίτοι ο άνθρωπος δέν διστάζει νά εξυμνή τόν έαυτόν τυ ως τό τελειότερον τών επί γῆς πλασμάτων, όφείλει έν τούτοις νά όμολογήσει ότι πολλών ζώων ύπολείπεται κατ' ουκ όλίγας σωματικές άρετάς, κατá τήν άλκην και τήν έγκαρτέρησιν, τήν ευκαμψίαν και τήν όξύτητα τών αισθήσεων. Έπίσης δέ και ως πρós τόν έξωτερικόν του σώματος κόσμον πολλά και λαμπροστόλιστα γένη του ζωϊκού βασιλείου ύπερτεροϋσιν αύτου. Άλλ' ένθ' πολλάκις εύχεται νά έχη τήν ισχύν του λέοντος, τῆς έλάφου τήν ταχύτητα, τās πτέρυγας του άετου, τό όμμα του λυγκός, ουδέποτε σχεδόν, ούτε εις τόν πεζόν λόγον ούτε εις ποιήματα, έξεδηλώθη ύπό του ανθρώπου ό πόθος του ν' άποκτήσει και αύτός τόν μεγαλοπρεπή των χρωμάτων στολισμόν, όστις περικοσμεί τόσα άλλα ζώα. Άνευ φθόνου παρατηρούμεν τήν κυανόχρουν ρίνα του μανδρίλλου, και έάν ποιητής τις εύχεται ένίοτε νά ήνε πτηνόν ή χρυσαλλίς, κάμνει τουτο βεβαίως ουχι χάριν τῆς ποικίλης και πολυχρώμου των πτερωτών τούτων πλασμάτων περιβολῆς.

Πόθεν λοιπόν προέρχεται τό νά δεικνύσιν οι έπολιτισμένοι άνθρωποι, έν ό άλλως ουδέποτε παύουν εκφράζοντες πάντα επικτόν και άνεπίκτον πόθον, τόσην αυτάρκειαν ως πρós τό άφανές χρώμα του δέρματός των;

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

Άνευ άμφιβολίας συναισθάνονται τό όφελος, τό όποϊον έν δικήφορις περιστάσει τούς παρέχει του χρωματισμού τούτου ή άλλαγή, ήτις ουδέποτε θα παρατηρηίτο, έν τό δέρμα είχε άμιγές τι και καθαρόν χρώμα, ως τουτο συμβαίνει εις τās χρωματισμένας φυλάς των ανθρώπων. Όσον τελειότερος ό πολιτισμός και όσον περιπλοκώτερος καθίσταται ό βίος, όν διάγομεν, άλλο τόσον έχομεν άνάγκην του κατόπτρου τῆς ψυχῆς, του προδίδοντος πán ότι τό στόμα φοβείται νά εκφράσει και έξελέγοντος όλους τούς λόγους και τās διαθέσεις μας. Το έρύθημα τῆς άθωότητος έξ' ίσου δέ και τό τῆς ένοχῆς έμπνέει έμπιστοσύνην, άπαίσιον δέ είνε μόνον τό υποκείμενον εκείνο, τό όποϊον απέμαθε νά έρυθρίσῃ.

Έν τῷ περι τῆς εκφράσεως των ψυχικών συγκινήσεων συγγράμματι αύτου ό περιώνυμος φυσιοδίφης Δαρβίνος άφιέρωσεν εις τό έρύθημα (blushing) ιδιαίτερον κεφάλαιον, έν ό μετá πολλῆς έπιμελείας συνήθροισεν όλα εκείνα τά τεκμήρια, όσα συντελοϋσιν εις άπόδειξιν του ότι αι διάφοροι ψυχικαι παθήσεις και εις αύτους τούς χρωματιστούς και άγρίους ανθρώπους προκαλοϋσι συμφορησιν του αίματος εις τās παρείς, άπαράλλακτα ως και παρ' ήμίν τούς λευκοίς. Μετ' άξιοθαυμά-

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΟΥΛΑΝΖΕ.